

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
PAOLA MENGOZZIHO
přednesené dne 5. prosince 2017¹

Věc C-301/16 P

**Evropská komise
proti**

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovozy solárního skla pocházejícího z Číny – Nařízení (ES) č. 1225/2009 – Článek 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka – Status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství – Pojem „podstatné zkreslení způsobené bývalým systémem netržního hospodářství“ – Daňová zvýhodnění – Povinnost uvést odůvodnění – Vady řízení“

1. Způsob, jakým unijní antidumpingové právo zachází s dovozem ze zemí, jež nemají tržní hospodářství, konkrétně z Číny, představuje velmi aktuální a živě diskutované téma.

2. V okamžiku přednesení tohoto stanoviska probíhá před příslušnými orgány Světové obchodní organizace (WTO)² řízení, které v souvislosti s výše uvedenou otázkou zahájila Čínská lidová republika proti Evropské unii. Stížnost, kterou podaly čínské orgány k WTO, se týká režimu, který je v unijním právu v současnosti používán pro účely výpočtu běžné hodnoty a potažmo dumpingového rozpětí u dovozu ze zemí považovaných za „země bez tržního hospodářství“. Zmíněná žádost se konkrétně týká ustanovení obsažených v čl. 2 odst. 7 nařízení (EU) 2016/1036³, jež se v podstatě shodují s ustanoveními dotčenými v projednávané věci, jimiž jsou ustanovení čl. 2 odst. 7 nařízení (ES) č. 1225/2009⁴ (dále jen „základní nařízení“).

3. Antidumpingový režim v oblasti dovozu ze zemí bez tržního hospodářství prochází v unijním právu určitým vývojem. Teprve nedávno totiž vyjednaváči Evropského parlamentu a Rady Evropské unie dosáhli shody, pokud jde o návrh na změnu tohoto režimu, který předložila Evropská komise⁵. Budoucí právní předpisy zavedou novou metodu výpočtu dumpingového rozpětí použitelnou na dovoz ze třetích zemí, v nichž existují podstatná zkreslení trhu nebo systematický vliv státu na hospodářství⁶.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Řízení WT/DS516.

3 – Nařízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

4 – Nařízení Rady ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51). Toto nařízení bylo zrušeno nařízením 2016/1036.

5 – Návrh Komise ze dne 9. listopadu 2016 k nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení 2016/1036 a nařízení (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie [COM(2016)721 final].

6 – V tomto ohledu viz tisková zpráva Evropské komise ze dne 3. října 2017 (IP/17/3668) a informační list z téhož dne (MEMO/17/3703).

4. Projednávaná věc vzešla z diskuse ohledně způsobu, jakým unijní antidumpingové právo zachází s dovozem ze zemí označovaných jako země bez tržního hospodářství. Konkrétněji se týká podmínek, jež musí splnit výrobce, zvláště pak je-li čínského původu, za současného stavu práva, aby mohl získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení.

5. Předmětem projednávané věci je kasační opravný prostředek, jehož prostřednictvím navrhuje Komise Soudnímu dvoru, aby zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. března 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise⁷, jímž Tribunál vyhověl žalobě podané Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (dále jen „Xinyi“), čínskou společností, a zrušil prováděcí nařízení (EU) č. 470/2014⁸ (dále jen „sporné nařízení“) v rozsahu, v němž se týkalo zmíněné společnosti. Tribunál rozhodl v podstatě v tom smyslu, že Komise pochybila tím, že odmítla udělit společnosti Xinyi status podniku působícího v tržním hospodářství, neboť měla za to, že v důsledku dvou daňových režimů zavedených čínskými právními předpisy, z nichž měla společnost Xinyi prospěch, byly výrobní náklady a finanční situace této společnosti předmětem zkreslení „způsobeného bývalým systémem netržního hospodářství“.

6. Jádrem projednávané věci je tedy otázka, jakým způsobem má být vykládán výraz „způsobené bývalým systémem netržního hospodářství“, který je uveden v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení, a právě k této otázce by se měl Soudní dvůr nyní vyjádřit.

I. Právní rámec

7. Článek 2 odst. 7 základního nařízení stanoví:

„a) V případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství [zejména Ázerbájdžánu, Běloruska, Severní Koreje, Tádžikistánu, Turkmenistánu a Uzbekistánu] se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

[...]

b) V rámci antidumpingového šetření dovozu z Kazachstánu, jakož i jakékoli jiné země bez tržního hospodářství, která je členem WTO ke dni zahájení šetření, se běžná hodnota určí podle odstavců 1 až 6, pokud se na základě řádně odůvodněných žádostí jednoho nebo více výrobců, na něž se vztahuje šetření, a v souladu s kritérii a postupy uvedenými v písmenu c) prokáže, že při výrobě nebo prodeji daného obdobného výrobku převažují pro tohoto výrobce nebo tyto výrobce podmínky tržního hospodářství. V opačném případě se použije písmeno a).

c) Žádost podle písmene b) musí [...] být doložena dostačujícími důkazy o tom, že výrobce působí v podmínkách tržního hospodářství, totiž že jsou splněna tato kritéria:

- společnosti rozhodují o ceně, nákladech a vstupech, například surovinách, nákladech na technologie a pracovní síly, výrobě, prodeji a investicích, na základě tržních signálů odrážejících nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této záležitosti, přičemž náklady nejdůležitějších vstupů se v zásadě zakládají na tržní hodnotě,

7 – T-586/14, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:154.

8 – Prováděcí nařízení Komise ze dne 13. května 2014 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2014, L 142, s. 1, a oprava Úř. věst. 2014, L 253, s. 4).

- společnosti vedou jednoznačné a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používané ve všech oblastech,
- výrobní náklady a finanční situace společností nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, zejména pokud jde o odpisy aktiv, jiné odpisy, směnný obchod a zaplacení započtením,
- společnosti podléhají právní úpravě úpadku a vlastnictví, která zaručuje právní jistotu a stabilitu pro fungování společností, a
- měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů.

[...]

II. Skutečnosti předcházející sporu a sporné nařízení

8. Skutečnosti předcházející sporu jsou podrobně vylíčeny v bodech 1 až 18 napadeného rozsudku, na které odkazují. Pro potřeby tohoto řízení pouze připomenu, že Komise zahájila dne 28. února 2013 antidumpingové řízení týkající se dovozu výrobků ze solárního skla pocházejících z Čínské lidové republiky⁹.

9. Během šetření požádala Xinyi – společnost zabývající se výrobou a vývozem solárního skla, která je usazena v Číně a má jediného akcionáře, a sice společnost Xinyi Solar (Hongkong) Ltd, usazenou v Hongkongu (Čína) – Komisi, aby jí přiznala status podniku působícího v tržním hospodářství ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení.

10. Komise oznámila společnosti Xinyi dopisem ze dne 22. srpna 2013, že její žádosti nelze dle názoru Komise vyhovět z jediného důvodu, a to že nesplňuje třetí kritérium přiznání tohoto statusu, které je uvedeno v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení.

11. Ve výše uvedeném dopise měla Komise uvedla následující:

„Šetřením bylo zjištěno, že [společnost Xinyi] těžila z různých daňových zvýhodnění z titulu své daně z příjmu, jako je:

- program „2 Free 3 Half“. Tento daňový režim umožňuje společností se zahraničním kapitálem využívat úplné osvobození od daně (0 %) po dobu dvou let a po dobu následujících tří let sazbu daně ve výši 12,5 % namísto běžné daňové sazby ve výši 25 %;
- daňový režim podniků v oblasti špičkových technologií. Na základě tohoto režimu se na společnost vztahuje snížená sazba daně ve výši 15 % namísto obvyklé sazby daně ve výši 25 %. Tato zvýhodněná daňová sazba představuje subvenci, kterou lze takřka kdykoli upravit a která může přilákat investice prostřednictvím snížených sazeb a narušovat tak hospodářskou soutěž.

Má se za to, že snížené sazby daně poskytují značná daňová zvýhodnění, přičemž [společnost Xinyi] neprokázala, že její výrobní náklady a její finanční situace nejsou podstatným způsobem zkresleny bývalým systémem netržního hospodářství. [...]

V důsledku toho Komise navrhuje zamítnout žádost [společnosti Xinyi o přiznání] statusu podniku působícího v tržním hospodářství.“

⁹ – Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, C 58, s. 6).

12. Následně Komise prostřednictvím dopisu ze dne 13. září 2013 odpověděla na připomínky vyjádřené společností Xinyi a potvrdila zamítnutí žádosti o přiznání statusu podniku působícího v tržním hospodářství podané touto společností, přičemž uvedla následující:

„Režim daně z příjmu, který [příznivě] zachází s některými společnostmi nebo některými hospodářskými odvětvími, které vláda považuje za strategické, znamená, že tento daňový režim nemá svůj původ v tržním hospodářství, ale stále do značné míry vyplývá ze státního plánování, a může se tak na něj vztahovat třetí kritérium [čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení]. Použití režimu zvýhodněné sazby daně mění výši zisků před zdaněním, které společnost musí generovat, aby byla pro investory atraktivní [...].“

V tomto ohledu je třeba připomenout, že na [společnost Xinyi] bylo možné uplatnit sníženou daňovou sazbu (14,01 %), jelikož mohla kumulovat daňový režim společností působících v oblasti špičkových technologií s jiným režimem, konkrétně programem „2 Free 3 Half“. Kombinovaným účinkem toho bylo významné snížení sazby ve srovnání s běžnou sazbou (25 %), kterým by mohl být zejména sledován cíl přilákání kapitálu prostřednictvím snížených sazeb, a tím ovlivněna finanční a hospodářská situace celé společnosti [...].“

13. Dne 26. listopadu 2013 přijala Komise nařízení (EU) č. 1205/2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz solárního skla z Čínské lidové republiky¹⁰. V tomto nařízení měla Komise za to, že se společnost Xinyi nepodařilo prokázat, že by se u ní neprojevila podstatná zkreslení způsobená bývalým systémem netržního hospodářství, zejména proto, že měla prospěch ze zvýhodněných daňových režimů, a že tudíž nesplnila třetí kritérium pro přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství¹¹. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společností Xinyi proto Komise uložila prozatímní antidumpingové clo se sazbou 39,3 %.

14. Dne 13. května 2014 přijala Komise sporné nařízení, v němž potvrdila konstatování uvedená v nařízení č. 1205/2013, podle nichž je nutné zamítnout žádosti o přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, zvláště pak žádost podanou společností Xinyi¹². Za těchto podmínek bylo na dovoz některých výrobků ze solárního skla vyrobených společností Xinyi uloženo konečné antidumpingové clo se sazbou 36,1 %¹³.

III. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

15. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. srpna 2014 se společnost Xinyi domáhala zrušení sporného nařízení a na podporu tohoto návrhu uplatnila čtyři žalobní důvody.

16. Tribunál přezkoumal v napadeném rozsudku jen první důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení, jehož první část přijal.

17. V rámci této části vytýkala společnost Xinyi Komisi, že sporné nařízení je protiprávní, a to zejména proto to, že daňová zvýhodnění, z nichž měla společnost Xinyi prospěch a která jsou uvedena v bodě 11 tohoto stanoviska, považovala za „zkreslení způsobená systémem netržního hospodářství“ ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení.

10 – Úř. věst. 2013, L 316, s. 8.

11 – Viz body 34 až 47 odůvodnění nařízení č. 1205/2013 a zvláště jeho body 41 a 43 odůvodnění.

12 – Viz bod 34 odůvodnění sporného nařízení.

13 – Viz čl. 1 odst. 2 sporného nařízení. Tato sazba ve výši 36,1 % byla následně změněna na sazbu ve výši 75,4 %, a to prostřednictvím prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1394 ze dne 13. srpna 2015, kterým se mění nařízení (EU) č. 470/2014, ve znění nařízení (EU) 2015/588 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky na základě nového absorpčního šetření podle článku 12 nařízení č. 1225/2009 (Úř. věst. 2015, L 215, s. 42).

18. Tribunál měl v tomto ohledu nejprve za to, že zvýhodnění „způsobená“ netržním hospodářstvím ve smyslu výše uvedeného ustanovení se nemohou týkat jakéhokoliv zvýhodnění, jinak by byl zpochybněn užitečný účinek a ilustrativní dosah příkladů uvedených v tomto ustanovení. Tribunál uvedl, že pojem „způsobená“ značí, že bývalý systém netržního hospodářství musel způsobit dotčená zkrácení nebo k nim vést. Pro účely použití zmíněného ustanovení jsou tedy relevantní pouze ta zvýhodnění, která vyplývají z bývalého systému netržního hospodářství¹⁴.

19. Na základě těchto předpokladů Tribunál rozhodl, že v projednávané věci nelze mít za to, že dotčená daňová zvýhodnění byla „způsobena“ bývalým systémem netržního hospodářství v tom smyslu, že z něj vyplývají nebo jsou jeho důsledkem. Podle názoru Tribunálu je totiž obecně známo, že země s tržním hospodářstvím rovněž podnikům přiznávají daňová zvýhodnění ve formě osvobození od daně po určitou dobu nebo sníženou sazbu daně, jak to ostatně vyplývá z judikatury Soudního dvora v oblasti státních podpor¹⁵.

20. Následně Tribunál uvedl, že toto posouzení nemůže být zpochybněno rozličnými argumenty, které uplatnila Komise během řízení¹⁶.

21. Zprvce v bodě 69 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že argument, jenž uplatnila Komise a který vychází ze souvislosti mezi dotčenými daňovými zvýhodněními a pětiletými plány uskutečňovanými v Číně, vychází z nadměrného formalismu. Podle mínění Tribunálu přetrvávající existence uvedených plánů nutně neznamená, že uvedené režimy byly způsobeny bývalým netržním hospodářstvím v Číně, ledaže by se mělo za to, že všechna opatření přijatá v Číně, která je možné spojit s plánem, byla výsledkem jejího netržního hospodářství, což by čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení zbavilo veškerého užitečného účinku.

22. Zadruhé v bodech 75 a 76 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argument Komise, podle něhož dotčené daňové režimy nesledovaly legitimní cíle. Podle názoru Tribunálu totiž nelze zpochybnit, že podpora některých odvětví činnosti, například špičkových technologií považovaných dotyčnou zemí za strategické, představuje v tržním hospodářství legitimní cíl, a to nezávisle na otázce legality dotčených opatření zejména s ohledem na unijní právo v oblasti státních podpor. Mimoto cíl přilákání zahraničních investic je sledován řadou zemí s tržním hospodářstvím a jeví se jako cíl, který je v protikladu ke způsobu hospodářské organizace založené na kolektivním nebo státním vlastnictví podniků, na které se vztahují výrobní cíle definované centralizovaným plánem, který je charakteristický pro systém netržního hospodářství.

23. Zatřetí v bodech 77 a 78 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argument Komise, podle kterého měla dotčená daňová zvýhodnění dopad nikoliv výlučně na náklady, které se přímo váží ke sledovanému cíli, nýbrž na všechny finanční výsledky společnosti Xinyi, a tudíž na její celkovou hospodářskou situaci. Takový argument může být podle Tribunálu účelně uplatněn pouze v souvislosti s rozsahem případného zkrácení výrobních nákladů a finanční situace společnosti Xinyi, ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení, ale nikoliv pro konstatování, že uvedené zkrácení je „způsobeno“ bývalým netržním hospodářstvím, ve smyslu téhož ustanovení.

24. Výše uvedené úvahy vedly Tribunál k závěru, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že na základě čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení odepřela společnosti Xinyi status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství. Zrušil proto článek 1 sporného nařízení v rozsahu, v němž se týkal výše uvedené společnosti, aniž přezkoumal ostatní žalobní důvody, které tato společnost uplatnila.

14 – Body 63 a 64 napadeného rozsudku.

15 – Body 65 a 66 napadeného rozsudku.

16 – Viz body 68 až 78 napadeného rozsudku.

IV. Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastníků řízení

25. Komise prostřednictvím svého kasačního opravného prostředku navrhuje Soudnímu dvoru, aby zrušil napadený rozsudek, zamítl první část prvního žalobního důvodu uplatněného v žalobě podané v prvním stupni jako po právní stránce neopodstatněnou, vrátil věc Tribunálu k novému přezkumu druhé části prvního žalobního důvodu a druhého, třetího a čtvrtého žalobního důvodu uplatněného v žalobě podané v prvním stupni a rozhodl, že o nákladech řízení v obou stupních bude rozhodnuto později.

26. Společnost Xinyi navrhuje Soudnímu dvoru, aby kasační opravný prostředek zamítl a uložil Komisi a vedlejším účastníkům řízení náhradu nákladů řízení.

27. Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 13. října 2016 bylo povoleno vedlejší účastenství společnosti GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (dále jen „GMB“) na podporu návrhových žádání Komise.

28. Soudní dvůr položil účastníkům řízení několik otázek k písemnému zodpovězení. Komise a společnost Xinyi a GMB odpověděly ve stanovených lhůtách a přednesly své řeči na jednání konaném dne 21. června 2017.

V. Analýza

29. Komise uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení. Prostřednictvím druhého důvodu kasačního opravného prostředku vytýká Komise Tribunálu porušení povinnosti uvést odůvodnění a prostřednictvím třetího důvodu kasačního opravného prostředku vady řízení.

A. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení

1. Úvodní poznámky

30. Prostřednictvím prvního důvodu kasačního opravného prostředku Komise, podporovaná společností GMB, tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení při výkladu ustanovení obsaženého v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení.

31. Tímto ustanovením je zavedeno třetí z pěti kritérií, jež musí splňovat výrobce pocházející ze země bez tržního hospodářství, aby mohl získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství.

32. V této souvislosti je nutné nejprve připomenout, že záměrem unijního normotvůrce bylo zavést prostřednictvím čl. 2 odst. 7 základního nařízení zvláštní režim stanovící podrobná pravidla pro výpočet běžné hodnoty v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství¹⁷.

¹⁷ – Viz rozsudek ze dne 16. července 2015, Komise v. Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494, bod 47).

33. Konkrétně podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se běžná hodnota v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství odchylně od obecných pravidel stanovených v odstavcích 1 až 6 téhož článku v zásadě určí podle tzv. metody „srovnatelných zemí“, tj. na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím¹⁸ (pro tento účel bylo ve zmíněné věci vybráno Turecko), a to s cílem zabránit zohlednění cen a nákladů, které obvykle nejsou výsledkem působení tržních sil.

34. Podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení se však běžná hodnota v rámci antidumpingového šetření dovozu zejména z Číny nemusí za určitých podmínek určit podle metody srovnatelných zemí, nýbrž na základě cen a nákladů dotyčného výrobce (vývozce). Za tímto účelem však musí dotyčný výrobce podat řádně doloženou žádost, aby mohl prokázat v souladu se všemi pěti kritérii a postupy uvedenými v témže odstavci písm. c), že při výrobě nebo prodeji dotyčného obdobného výrobku převažují v případě tohoto výrobce podmínky tržního hospodářství¹⁹.

35. Podle posledně jmenovaného ustanovení je tudíž úkolem každého výrobce, který si přeje, aby se na něj tato pravidla použila, aby předložil dostatečné důkazy o tom, že splňuje všech pět kritérií, jež jsou uvedena v posledně uvedeném ustanovení, a že tedy může být považován za výrobce působícího v podmínkách tržního hospodářství²⁰. Unijní orgány tudíž nemají žádnou povinnost prokázat, že dotyčný výrobce podmínky stanovené pro přiznání uvedeného statusu nespĺňuje²¹.

36. Naproti tomu přísluší Radě a Komisi, aby posoudily, zda důkazy předložené dotyčným výrobcem stačí k prokázání toho, že kritéria uvedená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení jsou splněna, aby mu byl přiznán status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, a unijnímu soudu, aby ověřil, že takovéto posouzení není zjevně nesprávné²².

37. V projednávané věci odepřela Komise společnosti Xinyi přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství pouze proto, že jmenovaná společnost neprokázala splnění kritéria uvedeného v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení, neboť měla prospěch z obou daňových režimů uvedených v bodě 11 tohoto stanoviska. Naproti tomu zbývající čtyři kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení považovala Komise za splněná.

38. Článek 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka základního nařízení stanoví, že k tomu, aby se mělo za to, že výrobce pocházející z Číny působí v podmínkách tržního hospodářství a že mu může být udělen status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, je nezbytné, aby tento výrobce doložil dostačující důkazy o tom, že „[jeho] výrobní náklady a finanční situace [...] nepodléhají podstatnému zkreslení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství“.

39. V napadeném rozsudku Tribunál rozhodl, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že zkreslení vyplývající z daňových zvýhodnění, jež udělily čínské orgány společnosti Xinyi, bylo „způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství“. Naproti tomu k otázce, zda měla Komise právem za to, že dotčená daňová zvýhodnění způsobila zkreslení, jež mohla být považována za podstatná, se Tribunál nevyjádřil.

18 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 66).

19 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 67).

20 – Rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 69).

21 – Rozsudek ze dne 2. února 2012, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32).

22 – Rozsudky ze dne 2. února 2012, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53, bod 32), jakož i ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 70).

2. Stručné shrnutí argumentů účastníků řízení

40. Prostřednictvím prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který je rozdělen na pět částí, zpochybňuje Komise způsob, jakým Tribunál vykládá v napadeném rozsudku výraz „způsobené bývalým systémem netržního hospodářství“, který je uveden v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení.

41. Zaprvé Komise uvádí, že na rozdíl od rozhodnutí Tribunálu k tomu, aby mohlo být určité opatření považováno za opatření „způsobené bývalým systémem netržního hospodářství“, stačí pouze prokázat, že toto opatření je v Číně určeno k uskutečnění pětiletého plánu, a dále, že výše uvedený výklad nezbavuje čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážku základního nařízení užitečného účinku²³.

42. Zadruhé není pravda, že by podpora některých odvětví činnosti považovaných dotyčnou zemí za strategické představovala v tržním hospodářství legitimní cíl²⁴. Pokud totiž stát legitimně zasahuje do sociálně tržního hospodářství, činí tak vždy ve snaze chránit cíl obecného zájmu, a nikoli se záměrem vybrat „vítěze“ nebo upřednostnit určité hospodářské odvětví, které je ve vztahu k jiným odvětvím považováno za „strategické“.

43. Zatřetí dotčené daňové režimy nelze srovnávat s podporami poskytovanými v tržním hospodářství²⁵. Na rozdíl od těchto podpor nejsou totiž zmíněné režimy přesně zaměřeny a omezeny na konkrétní kategorii investičních nákladů a nejsou omezeny ani z časového hlediska.

44. Začtvrté Tribunál dospěl podle Komise k nesprávnému závěru, že režimy státních podpor, které byly v rozsudcích citovaných v bodě 66 napadeného rozsudku prohlášeny za protiprávní, jsou srovnatelné s dotčenými daňovými režimy.

45. Zapáté pojem „země bez tržního hospodářství“, který je východiskem pro analýzu provedenou v napadeném rozsudku, je nesprávný. Uvedený pojem má především mnohem širší rozsah, než jaký má pojem, jehož charakteristické rysy uvedl Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku a který odpovídá tradiční definici země se státním obchodem.

46. Společnost Xinyi namítá zaprvé, že první část tohoto důvodu se zakládá na novém tvrzení, a je tak nepřípustná. Komise mimoto nepodala žádný důkaz týkající se povahy a cílů dotčených pětiletých plánů a nevysvětlila, proč by měla jakákoli souvislost mezi určitým opatřením a zmíněným plánem automaticky vést k zamítnutí žádostí o přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství.

47. Zadruhé cílem třetího kritéria pro přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství není posoudit, co je v tržním hospodářství považováno za legitimní, nýbrž co představuje zkreslení způsobené bývalým systémem netržního hospodářství. Společnost Xinyi poskytla Tribunálu celou řadu příkladů subvencí udělených zeměmi s tržním hospodářstvím a je pouze věcí Tribunálu, aby posoudil důkazní hodnotu skutečností, jež mu byly předloženy a jež má k dispozici. Komise nepoukázala v tomto ohledu na žádné zkreslení důkazních materiálů.

48. Zatřetí Komise neuvedla žádnou skutečnost, kterou by prokázala, že na veřejné financování, nezbytné k dosažení sledovaných cílů, jsou zaměřeny a omezeny výlučně subvence existující v tržním hospodářství. Článek 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka základního nařízení se ostatně netýká otázky, zda dané zkreslení patří mezi taková zkreslení, jež jsou přípustná v tržním hospodářství, nýbrž zda patří mezi zkreslení, jež existovala v bývalém systému netržního hospodářství.

23 – Body 63 a 69 napadeného rozsudku.

24 – Viz body 74 až 76 napadeného rozsudku.

25 – Viz body 77 a 78 napadeného rozsudku.

49. Začtvrté se společnost Xinyi domnívá, že závěry, k nimž Tribunál dospěl v bodech 66 a 67 napadeného rozsudku v souvislosti s daňovými zvýhodněními poskytovanými v tržním hospodářství, představují posouzení skutkového stavu, jež nemohou být přezkoumána ve stadiu řízení o kasačním opravném prostředku, neboť Komise neuplatnila ani neprokázala, že by došlo ke zjevnému zkreslení důkazů.

50. Zapáté má společnost Xinyi za to, že výraz „bývalý“, který je uveden v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení, bez jakýchkoli pochyb značí, že při posuzování žádostí o status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, jež podali čínští výrobci počínaje dnem 1. července 1998, kdy vstoupilo v platnost nařízení (ES) č. 905/98²⁶, jímž byla zavedena možnost získání tohoto statusu, musí Komise ověřit, zda existuje zkreslení způsobené systémem netržního hospodářství, který byl platný před výše uvedeným datem, tj. v době, kdy byla Čínská lidová republika dosud zemí s tradičním státním obchodem. Výraz „ netržní hospodářství“, který je uveden v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení, tudíž Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku vyložil v souladu s definicí hospodářství se státním obchodem.

3. Právní posouzení

51. První důvod kasačního opravného prostředku uplatněný Komisí se v podstatě týká způsobu, jakým Tribunál vyložil v napadeném rozsudku výraz „způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství“, který je uveden v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení, tj. čistě právní otázky podléhající v plném rozsahu přezkumu prováděnému unijními soudy, v souvislosti s níž nemohou unijní orgány uplatnit žádný prostor pro uvážení²⁷.

52. Domnívám se, že nezbytným východiskem pro podání výkladu výše uvedených pojmů a odpovědí na argumenty uplatněné Komisí je analýza důvodů, které vedly k zavedení statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství do unijního práva. Tato analýza nám umožní zjistit, jakým způsobem je čínský hospodářský systém charakterizován v unijním antidumpingovém právu.

a) Důvody zavedení statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství a vymezení charakteristik čínského hospodářského systému v unijním antidumpingovém právu

53. Unijní antidumpingové předpisy přiznávaly dovozům ze zemí bez tržního hospodářství zvláštní zacházení již v 50. letech²⁸.

54. Zvláštní pravidla, jež měla kodifikovat v této oblasti zavedenou praxi, se však stala součástí unijního práva až v roce 1979, a to v důsledku přijetí nařízení (EHS) č. 1681/79²⁹.

55. Možnost požádat o přiznání statusu podniku působícího v tržních podmínkách, v té podobě, v jaké ji zavádí základní nařízení platné v rozhodné době z hlediska skutkového stavu projednávané věci, získali výrobci, zejména ti, kteří pocházejí z Číny, až v okamžiku, kdy byla tato možnost zavedena do unijního práva nařízením č. 905/98.

26 – Nařízení ze dne 27. dubna 1998, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1998, L 128, s. 18; Zvl. vyd. 11/10, s. 111).

27 – V tomto smyslu, co se týče ustanovení obsaženého v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce základního nařízení, viz stanovisko generální advokátky J. Kokott přednesené ve věci Rada v. Zhejiang Xianan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, bod 42).

28 – V tomto smyslu viz preambule a body 4 až 6 oznámení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 12. prosince 1997 o zacházení s bývalými zeměmi bez tržního hospodářství v antidumpingových řízeních, a návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 384/96 [COM(97) 677 final] (*neoficiální překlad*).

29 – Nařízení Rady ze dne 1. srpna 1979, kterým se mění nařízení (EHS) č. 459/68 o ochraně proti dumpingu nebo poskytování přímí nebo subvencí zeměmi, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1979, L 196, s. 1) (*neoficiální překlad*), a kterým byla změněna některá ustanovení nařízení Rady č. 459/68 ze dne 5. dubna 1968 o ochraně proti dumpingu nebo poskytování přímí nebo subvencí zeměmi, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. 1968, L 93, s. 1) (*neoficiální překlad*). Viz zejména bod 6 odůvodnění nařízení č. 1681/79.

56. Navržením tohoto nařízení byl výslovně sledován cíl zavést určité úpravy unijní antidumpingové praxe týkající se statusu země bez tržního hospodářství, s cílem uznat úsilí, jež vynaložily Čína a Rusko na reformu svých hospodářství³⁰.

57. Jak již měl Soudní dvůr možnost uvést³¹, ze čtvrtého a pátého bodu odůvodnění nařízení č. 905/98 v této souvislosti vyplývá, že vložení čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) do základního nařízení bylo odůvodněno skutečností, že reformní proces zejména v Číně zásadně změnil národní hospodářství této země a vedl ke vzniku množství společností, pro něž převládají podmínky tržního hospodářství, takže se tato země vzdálila od hospodářských poměrů, jež daly podnět k systematickému používání metody srovnatelných zemí.

58. Soudní dvůr však také uvedl, že jelikož Čínská lidová republika i přes tyto reformy stále není zemí s tržním hospodářstvím, na jejíž vývozy by se automaticky uplatnila obecná pravidla pro určení běžné hodnoty stanovená v čl. 2 odst. 1 až 6 základního nařízení, unijní normotvůrce rozhodl, že je na základě odst. 7 písm. c) téhož článku úkolem každého výrobce, který si přeje, aby se na něj tato pravidla použila, aby předložil dostatečné důkazy, specifikované v posledně uvedeném ustanovení, že působí v podmínkách tržního hospodářství³².

59. Z odkazu na „vznik množství *společností*, pro něž převládají podmínky tržního hospodářství“ uvedeného ve zmíněném čtvrtém a pátém bodě odůvodnění nařízení č. 905/98, v tomto ohledu vyplývá, že si unijní normotvůrce v okamžiku, kdy vkládal do základního nařízení ustanovení obsažená v čl. 2 odst. 7 písm. b) a c), byl vědom toho, že navzdory reformám uskutečněným v Číně nepřevládaly tržní podmínky v celém čínském hospodářském systému. Zavedením statusu podniku působícího v tržních podmínkách do unijního práva měl zmíněný normotvůrce i přesto v úmyslu uznat³³, že v důsledku výše uvedených reforem existovaly v Číně v některých odvětvích a oblastech *podniky*, které působily za podmínek typických pro tržní hospodářství, tj. tak, že se řídily zásadami nabídky a poptávky v prostředí, které nebylo narušeno zásahem ze strany státu.

60. Za takových okolností již nebylo možné odůvodnit, aby byla na dovozy z Číny *systematicky* používána metoda srovnatelných zemí, a proto výše uvedený normotvůrce vytvořil zavedením zmíněných ustanovení nástroj, který umožňoval těmto podnikům, aby v řádně odůvodněných případech využily v rámci antidumpingových šetření, která se jich týkají, možnost určit běžnou hodnotu na základě svých cen a nákladů.

61. Z výše uvedených úvah vyplývá zaprvé, že v okamžiku, kdy unijní normotvůrce vkládal do základního nařízení ustanovení o statusu podniku působícího v tržních podmínkách, neměl v žádném případě v úmyslu uznat, že v čínském hospodářském systému obecně převládají podmínky tržního hospodářství, neboť vyjma určitých odvětví byl v tomto systému i nadále považován za rozhodující faktor vliv státu, prosazovaný zejména přijímáním pětiletých plánů, které měly obecný dosah a závaznou povahu.

30 – V této souvislosti viz oznámení [COM(97) 677 final] a návrh nařízení uvedený v poznámce pod čarou 28 tohoto stanoviska. Viz rovněž návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, a nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství [COM (2000)363 final].

31 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 68).

32 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 69).

33 – Mimo jiné i z politických důvodů, ve snaze podpořit proces reformy, který probíhal zejména v Číně. V tomto ohledu viz bod 5 preambule oznámení Komise [COM(97) 677 final] a návrh nařízení uvedený v poznámce pod čarou 28 tohoto stanoviska.

62. Zadruhé, jak jsem již uvedl v bodech 34, 35 a 58 tohoto stanoviska, unijní normotvůrce byl sice veden snahou umožnit, aby bylo uznáváno, že čínští výrobci působí v podmínkách tržního hospodářství, a určovat tak běžnou hodnotu na základě jejich cen a skutečných nákladů, avšak povinnost prokázat existenci těchto podmínek byla v jím vytvořeném systému jednoznačně uložena výrobcům, kteří si přejí získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství.

63. Namísto systematického používání metody srovnatelných zemí tak unijní normotvůrce zavedl systém, který umožnil provádět v každém jednotlivém případě analýzu hospodářských podmínek, za nichž byla jednotlivá antidumpingová šetření vedena. Pokud však v rámci tohoto systému dotyční výrobci neprokáží, že splňují všech pět podmínek stanovených v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, a že tak mohou být považováni za výrobce působící v podmínkách tržního hospodářství, použije se metoda srovnatelných zemí jakožto „výchozí pravidlo“. Soudní dvůr již ostatně uznal, že čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení představuje ustanovení, jímž se zavádí výjimka³⁴.

64. Z výše uvedeného vyplývá, že normotvůrce chápal čínský hospodářský systém v tom smyslu, že již neodpovídá zemi se státním obchodem, avšak nepředstavuje ještě ani tržní hospodářství³⁵. Tento hospodářský systém by mohl být definován jako „smíšený“ nebo „přechodný“³⁶ systém, u něhož se předpokládá, že z obecného pohledu stále přetrvává vliv státu, vytvářejícího zkreslení, což znamená, že „standardně“ k němu musí být přistupováno jako k systému postrádajícímu znaky tržního hospodářství, přestože v některých odvětvích a v některých podnicích převládají podmínky tržního hospodářství. Tento systém se tedy vyznačuje souběžnou existencí typických znaků systému netržního hospodářství a znaků charakteristických pro tržní hospodářství, které převládají v některých odvětvích hospodářství.

b) Výklad výrazu „způsobeného bývalým systémem netržního hospodářství“

65. Ustanovení, jímž se zavádí třetí podmínka, kterou musí splnit výrobce, chce-li získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, tj. čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka základního nařízení, konkrétněji výraz „způsobeného bývalým systémem netržního hospodářství“, je třeba vykládat ve světle výše uvedených úvah.

66. Pokud jde v této souvislosti neprve o výraz „způsobeného“, Tribunál měl v bodě 64 napadeného rozsudku za to, že tento výraz musí být vykládán v tom smyslu, že „bývalý systém netržního hospodářství musel *způsobit* dotčená zkreslení nebo k nim *vést*“, a že se tedy dotčené ustanovení týká výlučně zvýhodnění, „které *vyplývá* z bývalého systému netržního hospodářství“³⁷.

67. Přestože Komise výslovně nezpochybnila výklad výrazu „způsobeného“, který uplatnil Tribunál – a který bychom mohli označit jako „příčinný“ – mezi účastníky řízení vyvstala během řízení živá diskuse o jiném možném výkladu tohoto výrazu, který vzešel z některých připomínek vznesených společnostmi Xinyi.

68. Tento přístup vychází ze skutečnosti, že čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážka základního nařízení odkazuje na „bývalý“ systém netržního hospodářství, a dále z výrazů použitých v některých jazykových zněních³⁸, které odpovídá výrazu „induit“ použitému ve francouzském znění a jež odkazují na „*dédictvi*“, a přiklání se tudíž k takovému výkladu, podle něhož se dotčené ustanovení týká výlučně

34 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 93), jakož i stanovisko generální advokátky J. Kokott přednesené ve věci Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, body 75 a 76).

35 – V této souvislosti viz bod 12 oznámení Komise [COM(97) 677 final] uvedeného v poznámce pod čarou 28 tohoto stanoviska.

36 – Tento výraz použila generální advokátka J. Kokott ve svém stanovisku předneseném ve věci Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:22, body 1, 61, 63 a 68).

37 – Kurzivou zvýraznil autor tohoto stanoviska.

38 – Viz zejména anglické znění, které používá výraz „carried over“, a ještě zřetelněji španělské znění s výrazem „heredadas“ a portugalské znění, která používají výraz „herdadas“.

„historických“ zkreslení. Z tohoto úhlu pohledu by se za „dědictví“ bývalého systému netržního hospodářství mohla považovat pouze ta zkreslení, jež jsou důsledkem opatření přijatých před 1. červencem 1998, kdy vstoupilo v platnost nařízení č. 905/98. Případná „nová“ zkreslení vycházející z opatření přijatého po 1. červenci 1998 by tudíž mohla být zohledněna v rámci ustanovení obsaženého v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce základního nařízení.

69. Ačkoli je nesporné, že výše popsany přístup by se mohl opírat o způsob, jakým je dotčené ustanovení formulováno v některých jazykových zněních, zmíněný výklad však nepovažuji za přesvědčivý.

70. V této souvislosti musím především poukázat na to, že z hloubkové analýzy jednotlivých jazykových znění dotčeného ustanovení, kterou provedla Komise, vyplývá, že výrazy odpovídající francouzskému slovu „induit“ použité ve většině (dvanácti³⁹) jazykových zněních neodkazují v žádném smyslu na pojem „dědictví“, ale předpokládají existenci příčinné souvislosti mezi zkreslením a systémem netržního hospodářství, aniž přitom mají význam z hlediska času. Pouze ve třech jazykových zněních⁴⁰ nalezneme tento význam z hlediska času, který odkazuje na pojem „dědictví“⁴¹.

71. Z judikatury nicméně vyplývá, že v případě rozdílů mezi jazykovými verzemi musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž část tvoří⁴².

72. V této souvislosti je třeba uvést, že na jedné straně z textu nařízení č. 905/98, z bodů jeho odůvodnění ani z přípravných prací nevyplývá, že by měl unijní normotvůrce při vložení čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení za to, že má být 1. červenec 1998 považován za přelomový den, kdy se povaha čínského hospodářského systému náhle změnila.

73. Jak jsem již uvedl v bodech 56 a 57 tohoto stanoviska, ustanovení týkající se statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství byla vložena s cílem uznat výsledky, k nimž dospělo úsilí Čínské lidové republiky o reformu, která by tuto zemi přiblížila tržnímu hospodářství. Tento proces trval několik let, či dokonce několik desetiletí a je jisté, že k 1. červenci 1998 nebyl dosud dokončen. Normotvůrce zajisté prostřednictvím nařízení č. 905/98 uznal, že Čínská lidová republika dosáhla ve svém procesu přeměny v tržní hospodářství v některých odvětvích určitého pokroku. Nicméně v nařízení č. 905/98 nebyla konstatována existence významné události, která by v konkrétní den čínský hospodářský systém zbavila systému netržního hospodářství, ani nebyla Čínská lidová republika jako celek uznána za tržní hospodářství.

74. Na druhé straně ustanovení obsažené v čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážce základního nařízení představuje podle mého názoru jinou podmínku, než jaká je stanovena ve třetí odrážce. Každé z těchto dvou ustanovení se vztahuje k jiné situaci a jejich působnost se neliší jen časovým prvkem.

75. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 7 písm. c) první odrážky základního nařízení musí výrobce, který si přeje získat status podniku působícího v tržních podmínkách, poskytnout dostačující důkazy o tom, že o ceně, nákladech a vstupech rozhoduje s přihlédnutím k tržním signálům odrážejícím nabídku a poptávku a bez zásadních zásahů státu v této souvislosti a že náklady nejdůležitějších vstupů v podstatě odrážejí tržní hodnoty.

39 – Zvláště české, německé, estonské, francouzské, chorvatské, italské, maltské, nizozemské, polské, rumunské, finské a švédské znění.

40 – Španělské, lotyšské a portugalské znění.

41 – Devět dalších znění (bulharské, dánské, řecké, anglické, irské, litevské, maďarské, slovenské a slovinské) lze vyložit ve smyslu časové i příčinné souvislosti.

42 – Rozsudek ze dne 25. března 2010, Helmut Müller (C-451/08, EU:C:2010:168, bod 38 a citovaná judikatura). V tomto ohledu viz stanovisko, které jsem přednesl ve věci British Airways v. Komise (C-122/16 P, EU:C:2017:406, body 40 a 41).

76. Toto ustanovení se tak týká obchodních rozhodnutí dotčeného výrobce a skutečných nákladů na nejdůležitější vstupy⁴³. Naproti tomu ustanovení obsažené ve třetí odrážce se týká „strukturálních“ zkresení vyplývajících z hospodářského systému, v němž působí daný výrobce. Tato dvě ustanovení se tedy týkají odlišných situací. Výše popsaný výklad, který spočívá na neexistenci překrývání se věcné působnosti obou těchto ustanovení, zachovává navíc v plném rozsahu užitečný účinek jednotlivých těchto ustanovení⁴⁴.

77. Z toho podle mého mínění vyplývá, že výklad – který jsem označil jako „příčinný“ – výrazu „způsobené“, který uvedl Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku, je správný.

78. V souvislosti s výrazem „bývalý systém netržního hospodářství“ je třeba uvést, že účastníci řízení věnovali na jednání hodně prostoru rozčlenění jednotlivých hospodářských systémů, jež jsou brány v úvahu v základním nařízení⁴⁵.

79. Jak připouští Komise, v napadeném rozsudku však Tribunál neuvedl žádnou skutečnou definici pojmu „bývalý systém netržního hospodářství“, který je stanoven v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení⁴⁶. Za těchto podmínek si nejsem jist, zda je nutné, aby se Soudní dvůr při určení působnosti dotčeného ustanovení k tomuto rozčlenění vyjádřil.

80. Přesné vymezení způsobu, jakým má být vykládáno ustanovení obsažené v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení, lze totiž podle mého názoru vyvodit z úvah, které jsou uvedeny výše. Zmíněné ustanovení se týká podstatných zkresení výrobních cen a finanční situace dotčených výrobců, která jsou způsobena opatřeními – nebo která z těchto opatření vyplývají – přijatými v hospodářském systému, který nemá povahu tržního hospodářství, přičemž se v současnosti v unijním právu vychází z toho, že tento systém v Číně ještě „standardně“ existuje, vyjma odvětví, v nichž převládají podmínky tržního hospodářství.

81. Důvody, jimiž Komise napadla ve svém kasačním opravném prostředku analýzu provedenou Tribunálem v napadeném rozsudku, musí být tedy přezkoumány s přihlédnutím k právnímu rámci vymezenému v předchozích bodech.

c) K právním následkům existence souvislosti mezi opatřeními, jimiž bylo poskytnuto zvýhodnění, a pětiletými plány přijatými čínskou vládou

82. Komise vytýká v první části svého prvního důvodu Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodech 63 a 69 napadeného rozsudku rozhodl, že k tomu, aby se mělo za to, že bylo určité opatření „způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství“, nepostačuje, že toto opatření bylo v Číně určeno k uskutečnění pětiletého plánu. Komise je na rozdíl od rozhodnutí Tribunálu toho názoru, že jí navrhovaný výklad nezabavuje užitečného účinku čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení.

43 – Viz rozsudky ze dne 19. července 2012, Rada v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group (C-337/09 P, EU:C:2012:471, bod 73), jakož i ze dne 11. září 2014, Gem-Year Industrial a Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. Rada (C-602/12 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2203, bod 56).

44 – Z ustálené judikatury v této souvislosti vyplývá, že pokud je možné vykládat ustanovení unijního práva několika způsoby, je třeba upřednostnit takový výklad, který zajistí jeho užitečný účinek [viz mimo jiné rozsudek ze dne 14. prosince 2016, Mercedes Benz Italia (C-378/15, EU:C:2016:950, bod 39 a citovaná judikatura)].

45 – Podle názoru společnosti Xinyi tak základní nařízení rozděluje všechny země světa do tří kategorií: i) netržní hospodářství neboli země se státním obchodem, jejichž výčet je součástí poznámky pod čarou k čl. 2 odst. 7 písm. a) uvedeného nařízení; ii) netržní hospodářství v procesu přechodu, včetně Čínské lidové republiky, jež jsou upravena prostřednictvím čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení; iii) tržní hospodářství, mezi něž patří všechny země s výjimkou zemí spadajících do působnosti čl. 2 odst. 7 téhož nařízení. Komise toto rozřazení zpochybňuje a má za to, že ve skutečnosti existují čtyři kategorie: i) země se státním obchodem; ii) země bez tržního hospodářství; iii) země se zvláštním tržním hospodářstvím a iv) tržní hospodářství.

46 – Otázka, jakým způsobem má být definován pojem „systém netržního hospodářství“ ve smyslu dotčeného ustanovení, vychází z páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, v němž Komise zpochybňuje bod 76 napadeného rozsudku. V této souvislosti viz zvláště bod 102 tohoto stanoviska.

83. V napadeném rozsudku Tribunál v podstatě rozhodl, že i když mají dotčená daňová zvýhodnění souvislost s pětiletými plány přijatými čínskou vládou – přičemž tuto souvislost označil za nepřímou – nelze mít za to, že byla způsobena bývalým režimem netržního hospodářství, neboť je obecně známo, že země s tržním hospodářstvím rovněž podnikům přiznávají obdobná daňová zvýhodnění⁴⁷. Tribunál měl za to, že argument Komise týkající se souvislosti s pětiletými plány vychází z nadměrného formalismu, jelikož přetrvávající existence uvedených plánů nutně neznamená, že uvedené daňové režimy byly způsobeny bývalým netržním hospodářstvím v Číně, jinak by se mělo za to, že všechna opatření přijatá v Číně, která je možné spojit s plánem, byla výsledkem jejího bývalého netržního hospodářství, což by čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení zbavilo veškerého užitečného účinku⁴⁸.

84. V tomto ohledu je třeba nejprve odmítnout argument společnosti Xinyi, podle něhož je první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku nepřipustná, neboť vychází z nového tvrzení.

85. Podle čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora jsou opravné prostředky k Soudnímu dvoru Evropské unie omezeny na právní otázky a mohou se zakládat na důvodech vycházejících zejména z porušení unijního práva Tribunálem. Kromě toho článek 170 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Tribunálem.

86. Je nicméně třeba konstatovat, že Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku výslovně odmítl argument Komise vycházející ze souvislosti dotčených daňových zvýhodnění s pětiletými plány uskutečňovanými v Číně. Tribunál výslovně vyloučil, že by existoval vztah nezbytnosti mezi existencí souvislosti mezi určitým opatřením a výše uvedenými plány na straně jedné a okolností, že je toto opatření „způsobeno“ bývalým netržním hospodářstvím na druhé straně. Právě této úvahy se týká první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku podaného Komisí. Za těchto podmínek nemůže tedy společnost Xinyi platně tvrdit, že tato část vychází z nového tvrzení, které nebylo součástí předmětu sporu projednávaného před Tribunálem.

87. Co se týče věci samé, je třeba poznamenat, že používání centralizovaných víceletých plánů pro účely hospodářské organizace představuje charakteristický znak každého systému netržního hospodářství, což uvádí i Tribunál v bodě 76 napadeného rozsudku *in fine*.

88. Je přitom nesporné, že v Číně navzdory reformám zmíněným v bodech 57 a 58 tohoto stanoviska, které byly pro normotvůrce důvodem k zavedení statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, čínská vláda i nadále přijímá pětileté plány s cílem vymezit směry hospodářského rozvoje v celé zemi.

89. Přestože čínské pětileté plány prošly postupným vývojem a již nestanoví konkrétní výrobní cíle, nepochybně stále hrají významnou úlohu v organizaci čínského hospodářství.

90. Z písemností předložených Komisí a společnostmi GMB, jakož i z jejich tvrzení přednesených na jednání vyplývá, že tyto pětileté plány jsou zaváděny na všech úrovních čínského hospodářství a zahrnují velmi širokou škálu (ne-li všechna) odvětví hospodářství. Tyto plány nemají popisovat pouze vize čínské vlády týkající se rozvoje národního hospodářství, ale obsahují i konkrétní cíle, a jsou v zásadě závazné pro všechny stupně čínské vlády. Bývají doplňovány zvláštními politickými nástroji, které mají hospodářské subjekty nasměrovat na plnění cílů, jež byly předem centrálně stanoveny.

91. Společnost Xinyi nezpochybnila způsob, jakým Komise a společnost GMB prostřednictvím svých tvrzení charakterizovaly pětileté plány, avšak poukázala přitom pouze na to, že Komise neposkytla žádné důkazy týkající se povahy současných pětiletých plánů.

47 – Body 65 a 66 napadeného rozsudku.

48 – Bod 69 napadeného rozsudku.

92. Mám za to, že v takovém regulačním rámci přiznávání statusu podniku působícího v tržních podmínkách, jako je rámec zavedený unijním normotvůrcem, v němž se hospodářský systém v procesu přechodu, jako je čínský systém, považuje „standardně“ za systém, který nemá znaky tržního hospodářství, je možné, není-li prokázán opak, vycházet z předpokladu, že je-li za účelem uskutečnění pětiletých plánů přijato takové opatření, jako jsou opatření popsána v předchozích bodech, a má-li toto opatření přispívat k provedení politik a cílů, jež byly předem centrálně stanoveny, zkreslení vyplývající z těchto opatření byla „způsobena bývalým systémem netržního hospodářství“.

93. I když je totiž možné, aby v hospodářském systému v procesu přechodu souběžně existovaly znaky typické pro tržní hospodářství a znaky typické pro netržní hospodářství, nemění to nic na tom, že přijímání takových plánů, jako jsou plány popsané v bodech 88 až 90 tohoto stanoviska, je i nadále charakteristickým znakem každého systému, který nemá povahu tržního hospodářství. Samotná okolnost, že bylo určité opatření přijato za účelem uskutečnění takového plánu, je za takových podmínek postačující k tomu, aby se předpokládalo, že toto opatření bylo „způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství“, to jest, jak vyplývá z bodu 80 tohoto stanoviska, způsobeno hospodářským systémem postrádajícím znaky tržního hospodářství, který nadále existuje v Číně s výjimkou odvětví, v nichž v důsledku reformy provedených čínskou vládou převládají podmínky tržního hospodářství.

94. Jak ostatně vyplývá z judikatury uvedené v bodech 34 až 36 tohoto stanoviska, v systému vytvořeném unijním normotvůrcem nepřísluší orgánům, nýbrž výrobci, který se uchází o status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, aby prokázal, že navzdory svým zvýhodněním vyplývajícím z pětiletého plánu, který je charakteristickým znakem každého systému netržního hospodářství, tato zvýhodnění nemohou narušit podmínky tržního hospodářství, které by měly ve vztahu k němu převládat.

95. Okolnost, kterou považoval Tribunál v napadeném rozsudku za rozhodující a která spočívá v tom, že obdobná opatření, jaká byla přijata za účelem uskutečnění pětiletého plánu, mohou být případně přijímána i v tržních hospodářstvích, podle mého názoru nepostačuje sama o sobě k tomu, aby bylo vyloučeno, že zkreslení vyplývající z opatření přijatých za účelem uskutečnění pětiletého plánu byla způsobena bývalým systémem netržního hospodářství, a to dokonce ani v případě, že by výše uvedená okolnost byla v projednávané věci prokázána.

96. Opatření přijímaná v rámci uskutečnění pětiletého plánu nemohou být totiž posuzována izolovaně, aniž se přihlédne k širším souvislostem, v nichž byla daná opatření přijata. Je totiž zjevné, že opatření, jež se více či méně podobají opatřením přijímaným v tržních hospodářstvích, nemohou být v rámci takových plánů, jaké přijímá čínská vláda, nikdy přijata, neboť tyto plány nemají se systémem tržního hospodářství naprosto nic společného.

97. Pochybení, které lze podle mého mínění Tribunálu vytýkat, se týká nezohlednění souvislostí – tj. pětiletého plánu, v nichž byla přijata opatření, která vedla ke vzniku zkreslení. Závazných hospodářských cílů, jejichž splnění uložila centralizovaným způsobem čínská vláda, by totiž mohlo být dosaženo prostřednictvím rozmanitých opatření, z nichž některá by mohla být do určité míry srovnatelná s opatřeními přijímanými v tržních hospodářstvích. Nemění to však nic na tom, že tato obdobná opatření jsou přijímána v podmínkách – konkrétně v rámci pětiletého plánu, které se zásadně liší od podmínek tržního hospodářství.

98. Z tohoto důvodu mám vážné pochybnosti o relevanci příkladů z unijní judikatury vydané v oblasti státních podpor, jež Tribunál uvedl v bodě 66 napadeného rozsudku, relevanci, kterou zpochybnila Komise ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku. Hospodářské a právní podmínky vymezené unijním právem, za nichž byla zmíněná podpora poskytnuta a posuzována, se totiž od čínských hospodářských a právních podmínek *zásadně* liší.

99. Tytéž úvahy platí i v souvislosti s argumenty, jež vznesla Komise ve druhé a třetí části svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku. Zásahy ze strany státu a podpory poskytované v sociálně tržním hospodářství nejsou vzhledem k zásadně odlišnému kontextu srovnatelné se zásahy či režimy vyplývajícími z takových pětiletých plánů, jako jsou plány popsány v bodech 88 až 90 tohoto stanoviska.

100. Ačkoli Tribunál rozhodl v bodě 69 napadeného rozsudku v opačném smyslu, výklad, podle něhož lze z existence souvislosti mezi určitým opatřením a pětiletým plánem vyvodit předpoklad, že zkresení vyplývající z daného opatření jsou způsobena bývalým systémem netržního hospodářství, nemůže kromě toho zbavit ustanovení obsažené v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení veškerého jeho užitečného účinku.

101. Zaprvé výrobce, který si přeje získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, má totiž vždy možnost tuto domněnku zvrátit, pokud prokáže, že opatření, jímž mu bylo poskytnuto zvýhodnění, nevede ke zkresení neslučitelnému s tržním hospodářstvím, přestože bylo přijato v rámci pětiletého plánu nebo za účelem jeho uskutečnění. Zadržím, dokonce i když je zkresení způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství, k tomu, aby nebyla splněna podmínka stanovená v odst. 2 odst. 7 třetí odrážce základního nařízení, je ještě nutné, aby toto zkresení bylo podstatné. Zkresení, jež nejsou podstatná, tak nemohou vést k odepření statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, a to ani v případě, že vyplývají z pětiletého plánu, a že se proto předpokládá, že byla způsobena bývalým systémem netržního hospodářství. Zatřetí státní opatření, která poskytují určitá zvýhodnění, například v podobě příznivých daňových režimů, avšak nemají žádnou souvislost s pětiletým plánem, nespádají do působnosti dotčeného ustanovení a nebrání tudíž přiznání statusu podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství výrobcům, kteří o něj žádají.

102. Výše uvedenou analýzu, nemůže navíc zpochybnit ani argument vznesený Tribunálem v bodě 76 napadeného rozsudku, podle něhož jsou v podstatě politiky, které mají přilákat zahraniční investice, alespoň v teorii v protikladu ke způsobu hospodářské organizace založené na kolektivním vlastnictví podniků, na které se vztahují výrobní cíle definované centralizovaným plánem. Nezávisle na sémantické a taxonomické diskuzi, kterou vede Komise se společností Xinyi ohledně otázky, zda charakteristické znaky zdůrazněné Tribunálem se týkají spíše hospodářského systému se státním obchodem než systému netržního hospodářství, jak totiž vyplývá z bodu 64 tohoto stanoviska, nelze pochybovat o tom, že čínský hospodářský systém je systémem v procesu přechodu. Bude-li prokázáno to, že jsou určitá opatření teoreticky nebo obecně v protikladu k systému netržního hospodářství nebo systému se státním obchodem, tato skutečnost tedy nemusí nutně znamenat, že tato opatření nebyla způsobena hospodářským systémem, který nemá povahu tržního hospodářství – tj. takovým systémem, o jakém se hovoří v bodě 80 tohoto stanoviska – a který v Číně i nadále existuje.

d) Použití v projednávaném případě

103. V projednávané věci nebylo zpochybněno, že dotčená daňová opatření byla přijata v rámci uskutečňování pětiletých plánů zavedených čínskou vládou⁴⁹. Tuto skutečnost připouští ostatně i sám Tribunál v bodě 69 napadeného rozsudku, přestože souvislost mezi dotčenými opatřeními a těmito plány prováděnými v Číně považuje za „nepřímou“. Tuto skutečnost nepopírá ani společnost Xinyi.

49 – Co se konkrétněji týče programu „2 Free 3 Half“, tento program měl sloužit k prosazování průmyslových politik vycházejících z pětiletých plánů Čínské lidové republiky, jak je výslovně uvedeno v „rozhodnutí Státní obchodní rady č. 40, kterým se přijímají a provádějí ‚přechodná ustanovení o podpoře přizpůsobení průmyslových struktur‘“. Cílem přijetí daňového režimu podniků používajících špičkové technologie bylo provedení 12. pětiletého plánu na období let 2011-2015, v němž je za „nastupující strategické odvětví“ považována solární fotovoltaická energie (viz kapitola 10, která je součástí 12. pětiletého plánu na období let 2011-2015).

104. Vzhledem k tomu, že dotčená daňová opatření souvisí s typickým znakem netržních hospodářství, tj. s pětiletým plánem, který představuje i nadále zásadní prvek v organizaci čínského hospodářství, Komisi tudíž nebrání nic v tom, aby předpokládala, že byla „způsoben[a] bývalým systémem netržního hospodářství“.

105. Za těchto podmínek mám za to, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že přestože byla dotčená daňová opatření přijata v rámci uskutečňování pětiletých plánů přijatých čínskou vládou, Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že odepřela společnosti Xinyi přiznání postavení podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství, neboť měla za to, že zkresení vyplývající z těchto opatření nebyla „způsobena bývalým systémem netržního hospodářství“.

e) Závěry

106. Ve světle všech výše uvedených úvah navrhuji Soudnímu dvoru, aby přijal první důvod kasačního opravného prostředku Komise a zrušil rozsudek Tribunálu.

107. Analýzu druhého a třetího důvodu, jež Komise uplatnila proti napadenému rozsudku, tedy provedu pouze podpůrně pro případ, že by Soudní dvůr můj návrh nepřijal.

B. Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

1. Stručné shrnutí argumentů účastníků řízení

108. Prostřednictvím druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise vytýká Tribunálu, že porušil svou povinnost uvést odůvodnění. Tento důvod se v podstatě skládá ze dvou částí.

109. V první části Komise poukazuje na to, že některá tvrzení uvedená v napadeném rozsudku nejsou odůvodněna. Zaprvé Komise upozorňuje na bod 66 tohoto rozsudku, v němž Tribunál tvrdil, podle Komise bez odůvodnění, že „[j]e [...] obecně známo, že země s tržním hospodářstvím rovněž podnikům přiznávají daňová zvýhodnění ve formě osvobození od daně“. Tribunál kromě toho nevysvětlil, z jakých důvodů jsou režimy státních podpor uvedené v témže bodě napadeného rozsudku srovnatelné s dotčenými opatřeními.

110. Zadruhé Komise poukazuje na neexistenci odůvodnění v souvislosti s bodem 75 napadeného rozsudku, v němž Tribunál tvrdí, že „[n]elze [...] zpochybnit, že podpora některých odvětví činnosti, například špičkových technologií považovaných dotyčnou zemí za strategické, představuje v tržním hospodářství legitimní cíl“.

111. Zatřetí Tribunál také v bodě 69 napadeného rozsudku nevysvětlil, jakým způsobem by mohl názor Komise, podle něhož byla veškerá opatření, jež byla přijata v Číně a jež mohou mít souvislost s některým z plánů, způsobena bývalým čínským netržním hospodářstvím, zbavit čl. 2 odst. 7 písm. b) a c) základního nařízení veškerého jeho užitečného účinku.

112. Ve druhé části Komise tvrdí, že napadený rozsudek je stižen rozporů ve svém odůvodnění. Tribunál totiž na jednu stranu v bodě 76 napadeného rozsudku připustil, že centralizovaný plán je charakteristický pro systém netržního hospodářství, ale na druhou stranu v bodech 63 a 69 napadeného rozsudku popírá relevanci takového plánu v okamžiku, kdy má být posouzeno, zda bylo určité opatření způsobeno bývalým systémem netržního hospodářství.

113. Společnost Xinyi tvrdí, že argumenty vznesené proti bodům 66 a 75 napadeného rozsudku jsou nepřípustné v rozsahu, v němž se netýkají neexistence odůvodnění, nýbrž neposkytnutí důkazů o obecně známých nebo nezpochybnitelných skutečnostech, jež Tribunál v uvedených bodech uvádí. Dále z věcného hlediska zpochybňuje první i druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

2. Analýza

114. Na úvod je nutné připomenout, že podle judikatury musejí z odůvodnění rozsudku, které vyžaduje článek 296 SFEU, jasně a jednoznačně vyplývat úvahy Tribunálu, aby se tak zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody přijatého rozhodnutí a Soudní dvůr mohl provést soudní přezkum⁵⁰. Povinnost uvést odůvodnění, kterou Tribunálu ukládají článek 36 a čl. 53 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie, je tak splněna, pokud odůvodnění, a to i implicitní, umožňuje, aby se zúčastněné strany seznámily s důvody, proč Tribunál nevyhověl jejich argumentům, a aby Soudní dvůr disponoval poznatky dostatečnými k výkonu jeho přezkumu⁵¹.

115. V souvislosti s první částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku mám především za to, že námitka nepřípustnosti, kterou vznesla společnost Xinyi, musí být zamítnuta. Z analýzy argumentů, jež uplatnila Komise proti bodům 66 a 75 napadeného rozsudku, totiž vyplývá, že cílem těchto argumentů není vytknout Tribunálu, že neprokázal právně dostačujícím způsobem skutečnosti, jež v napadeném rozsudku kvalifikoval jako „obecně známé“ nebo označil za nezpochybněné. Uvedené argumenty se naopak zcela jednoznačně týkají odůvodnění úvah Tribunálu, které je podle mínění Komise nedostatečné.

116. Co se týče věci samé, zaprvé se nedomnívám, že by mohly obstát důvody týkající se bodu 66 napadeného rozsudku. Z tohoto bodu lze totiž jasně vyvodit, že podle názoru Tribunálu je obecné povědomí o skutečnosti, že země s tržním hospodářstvím rovněž podnikům přiznávají daňová zvýhodnění ve formě osvobození od daně, odůvodněno odkazem na rozsudky Soudního dvora vydané v oblasti státních podpor, který je uveden v témže bodě. Všechny tyto rozsudky se týkají daňových režimů zavedených členskými státy, které – jak je zřejmé – Tribunál implicitně považoval za srovnatelné s dotčenými režimy.

117. Odhlédnu-li nyní od otázky opodstatněnosti tohoto postoje, kterou jsem zpochybnil v bodě 98 tohoto stanoviska, považuji přitom za nepochybné, že zúčastněné osoby a Soudní dvůr mají možnost seznámit se s úvahami, jimiž Tribunál tento postoj podložil.

118. Zadruhé obdobným způsobem lze podle mého mínění analyzovat i úvahy Tribunálu uvedené v bodě 75 napadeného rozsudku, které však vzhledem ke své relativní stručnosti vyžadují vynaložení většího analytického úsilí.

119. Nicméně ve světle bodů 66, 67, 74 a 76 napadeného rozsudku lze dospět k závěru, že Tribunál se pro účely vyvození obecné známosti („nezpochybnitelnost“) ze svých tvrzení ohledně legitimní povahy cíle týkajícího se podpory určitých odvětví činnosti, jež jsou v tržních hospodářstvích považována za strategická, opírá o skutečnost, že v těchto hospodářstvích existují opatření zaměřená na splnění tohoto cíle, a to bez ohledu na legalitu dotčených opatření v unijním právu, v projednávané věci v oblasti státních podpor.

50 – Viz rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Maxcom v. City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P a C-260/15 P, EU:C:2017:62, bod 87).

51 – V tomto smyslu viz zejména rozsudek ze dne 10. dubna 2014, Areva a další v. Komise (C-247/11 P a C-253/11 P, EU:C:2014:257, body 54 a 55).

120. I tentokrát se bez ohledu na otázku opodstatněnosti této analýzy nebo dostatečnosti důkazů, jimiž je tato analýza podložena, domnívám, že vynaložíme-li určité analytické úsilí, podaří se nám pochopit úvahy, z nichž Tribunál ve své analýze vycházel. Podle mého názoru musí být důvod týkající se odůvodnění bodu 75 napadeného rozsudku rovněž zamítnut.

121. Zatřetí mám také za to, že musí být zamítnut i důvod týkající se odůvodnění bodu 69 napadeného rozsudku, a to bez ohledu na otázku opodstatněnosti analýzy, která je v uvedeném bodě obsažena.

122. Ve světle uvedeného bodu 69 lze totiž dospět k jednoznačnému závěru, že Tribunál měl za to, že kdyby byl přijat postoj navrhovaný Komisí, ustanovení obsažené v čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážce základního nařízení by ztratilo veškerý význam, neboť všichni výrobci, kterým čínské orgány poskytly zvýhodnění vyplývající z pětiletého plánu, by neměli naprosto žádnou možnost získat status podniku působícího v podmínkách tržního hospodářství. Opodstatněnost této analýzy jsem přitom zpochybnil již v bodech 100 a 101 tohoto stanoviska. Nemění to však nic na tom, že vývody Tribunálu jsou sice podle mého názoru mylné, avšak pochopitelné.

123. V souvislosti s druhou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že body 69 a 76 napadeného rozsudku si vzájemně protirečí.

124. Úvahy Tribunálu obsažené v těchto bodech lze v podstatě shrnout následovně, a sice na jedné straně má Tribunál ve výše uvedeném bodě 76 za to, že existence centralizovaného plánu je charakteristická pro všechny systémy netržního hospodářství, a na druhou stranu má v bodě 69, vykládaném ve světle bodů 66 a 67 napadeného rozsudku, za to, že opatření spojená s plánem nemusí být nutně „způsobena bývalým systémem netržního hospodářství“. Podle Tribunálu nelze mít za to, že srovnatelná opatření jako ta, která jsou přijímána v tržních hospodářstvích, byla způsobena bývalým systémem netržního hospodářství, a to i když jsou spojena s plánem.

125. Jak přitom vyplývá z bodů 87 až 97 tohoto stanoviska, tento postoj Tribunálu nesdílím. Sledujeme-li však úvahy, jimiž jsou podložena tvrzení obsažená v bodě 76 a tvrzení uvedená v bodech 66, 67 a 69 napadeného rozsudku, ze stejného hlediska jako Tribunál, neshledáme mezi nimi žádný rozpor, přestože – což znovu zdůrazňuji – po meritorní stránce považují toto hledisko za mylné.

126. Z toho podle mého názoru vyplývá, že první a druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je třeba zamítnout. Druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být tedy zamítnut v plném rozsahu.

C. Ke třetímu důvodu vycházejícímu z vad řízení

127. Prostřednictvím třetího důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká bodů 66, 67 a 76 napadeného rozsudku, Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil vad řízení, které by mohly odůvodnit zrušení napadeného rozsudku. Tento důvod kasačního opravného prostředku se skládá ze tří částí.

1. K první a druhé části, které se týkají rozsudků Soudního dvora uvedených v bodě 66 napadeného rozsudku

128. Prostřednictvím první části Komise namítá, že Tribunál uvedl do řízení nový věcný argument, který společnost Xinyi neuplatnila, a na základě tohoto argumentu zrušil sporné nařízení. Podle Komise totiž společnost Xinyi nikdy neuplatnila argument vycházející z judikatury vydané v oblasti státních podpor, která je citována v bodě 66 napadeného rozsudku. Konkrétněji nikdy netvrdila, že by státní podpora, která byla prohlášena za protiprávní, mohla být nějakým způsobem relevantní pro účely zjištění, zda byla dotčená opatření způsobena bývalým systémem netržního hospodářství či nikoliv. Argumenty vznesené společností Xinyi byly založeny výlučně na povolených podporách.

129. Podle Komise to znamená, že Tribunál rozhodl ve věci, o které neměl pravomoc rozhodnout (*ultra vires*), porušil zásadu, podle níž musí předmět řízení určit jeho účastníci, a porušil článek 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 44 odst. 1 a čl. 48 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu, které byly platné v době předložení věci soudu v prvním stupni.

130. Ve druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku vytýká Komise Tribunálu, že ji nevyšlechl v souvislosti s otázkou údajné srovnatelnosti dotčených opatření se státními podporami, jichž se týkaly rozsudky uvedené v bodě 66 napadeného rozsudku. Pokud Tribunál takto postupoval, aniž Komisi vyslechl v souvislosti s touto novou skutečností, porušil tím právo na obhajobu a právo být vyslechnut, jež náleží Komisi.

131. Společnost Xinyi zpochybňuje argumenty vznesené Komisí.

132. Co se týče první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba především připomenout, že z ustanovení upravujících řízení před unijními soudy, zvláště pak z článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a z čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu platného v době předložení věci soudu v prvním stupni⁵², vyplývá, že spor je v zásadě určen a vymezen účastníky řízení a že unijní soud nemůže rozhodovat *ultra petita*⁵³.

133. Jak upřesnil Soudní dvůr, některé důvody sice mohou, či dokonce musí být uplatněny i bez návrhu, jako například neexistence nebo nedostatek odůvodnění předmětného rozhodnutí, což jsou otázky týkající se podstatných formálních náležitostí, avšak důvod týkající se legality uvedeného rozhodnutí po materiální stránce, což je otázkou porušení Smluv nebo jakéhokoli právního předpisu týkajícího se jejich provádění ve smyslu článku 263 SFEU, smí být unijním soudem zkoumán, pouze je-li uplatněn žalobcem⁵⁴.

134. Za těchto podmínek je třeba ověřit, zda Tribunál rozhodl *ultra petita* tím, že zrušil sporné nařízení na základě rozsudků Soudního dvora uvedených v bodě 66 napadeného rozsudku.

135. V této souvislosti je nutné zdůraznit, že první žalobní důvod, který uplatnila společnost Xinyi před Tribunálem, vycházel z porušení čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení. Jak vyplývá z bodu 49 napadeného rozsudku, v první části tohoto žalobního důvodu se společnost Xinyi dovolávala na podporu svých argumentů praxe Komise v oblasti státních podpor. Odkazem na tuto praxi měl být prokázán argument společnosti Xinyi, který Tribunál přijal a podle něhož země s tržním hospodářstvím, včetně členských zemí Unie, přijímají daňové režimy, které se podobají dotčeným režimům.

136. Je tedy nutné konstatovat, že odkaz na praxi Komise v oblasti státních podpor, v té podobě, v jaké vyplývá z rozhodnutí přijatých Komisí i z judikatury Soudního dvora, byl skutečně součástí argumentů, jež uplatnila společnost Xinyi v rámci svého žalobního důvodu.

137. Za těchto podmínek nemůže Komise platně tvrdit, že Tribunál rozhodl nad rámec předmětu sporu, pokud vycházel ve svých úvahách z příkladů převzatých z rozsudků vydaných Soudním dvorem v oblasti státních podpor.

52 – Nyní čl. 76 odst. 1 platného znění jednacího řádu Tribunálu.

53 – Rozsudek ze dne 10. prosince 2013, Komise v. Irsko a další (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 27). Více k širšímu nástínu ohledně zásady *ne ultra petita* viz moje stanovisko, které jsem přednesl ve věci British Airways v. Komise (C-122/16 P, EU:C:2017:406, bod 82 a násl.).

54 – Rozsudek ze dne 10. prosince 2013, Komise v. Irsko a další (C-272/12 P, EU:C:2013:812, bod 28). V tomto ohledu viz zvláště body 91 a 92 stanoviska, které jsem přednesl ve věci British Airways v. Komise (C-122/16 P, EU:C:2017:406, zejména body 91 a 92).

138. Stejně tak není přípustné, aby se Komise dovolávala porušení svého práva na obhajobu a práva být vyslechnuta pouze na základě skutečnosti, že ji Tribunál nevyslechl v souvislosti s konkrétními rozsudky týkajícími se praxe Komise v oblasti státních podpor, které citoval v napadeném rozsudku, zatímco tato praxe byla předmětem diskuze v písemné formě mezi účastníky řízení. V tomto ohledu je třeba uvést rovněž to, že podle tvrzení společnosti Xinyi, které Komise nezpochybnila, se otázka, zda je praxe Komise a judikatura Soudního dvora týkající se státních podpor relevantní ze skutkového hlediska, stala na jednání před Tribunálem předmětem široké diskuse mezi účastníky řízení.

139. Ve světle těchto úvah mám za to, že první a druhá část třetího důvodu musí být zamítnuty.

2. Ke třetí části týkající se neexistence odpovědi na argumenty uplatněné Komisí

140. Třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku se týká bodu 76 napadeného rozsudku a podle Komise nesprávného pojmu „systém netržního hospodářství“, který Tribunál v tomto bodě uvedl a který je podle názoru Komise nesprávný.

141. Komise vytýká Tribunálu, že nevzal v úvahu argumenty, které ohledně tohoto pojmu uplatnila, a že se zabýval pouze argumentem vzneseným společností Xinyi. Znamená to, že Tribunál neodpověděl na argument uplatněný Komisí, což představuje vadu řízení, která by měla vést ke zrušení napadeného rozsudku. Za tímto účelem odkazuje Komise na bod 112 rozsudku Soudního dvora ze dne 24. října 2013, *Land Burgenland a další v. Komise* (C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682).

142. Společnost Xinyi argumenty Komise zpochybňuje.

143. V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora neznámá povinnost odůvodnit rozsudky, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, že musí podat vyčerpávající vysvětlení ke každé jednotlivé úvaze uvedené stranami sporu⁵⁵.

144. Tribunál tedy může implicitně odmítnout některé argumenty, zvláště pak ty, jež uplatnila žalovaná, uplatněné za účelem vyvrácení argumentů uplatněných žalobkyní.

145. Z výše uvedeného vyplývá, že je přípustné, aby Tribunál ve svých úvahách uvedených v bodě 76 napadeného rozsudku implicitně odmítl některé argumenty, které uplatnila Komise, aniž se tím dopustil vady řízení.

146. Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 2013, *Land Burgenland a další v. Komise* (C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682), ze kterého Komise vychází, se týkal zcela odlišné situace, než jaká existuje v projednávané věci. Ve zmíněném rozsudku totiž Soudní dvůr konstatoval, že Tribunál neodpověděl na argumenty uplatněné žalobkyní, které byly zcela jednoznačně uvedeny v žalobě v prvním stupni.

147. S ohledem na vše výše uvedené mám za to, že musí být zamítnuta i třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku. Třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být tudíž zamítnut v plném rozsahu.

55 – Viz mimo jiné rozsudek ze dne 26. července 2017, *Continental Reifen Deutschland v. Compagnie générale des établissements Michelin* (C-84/16 P, nezveřejněný, EU:C:2017:596, bod 83).

VI. K žalobě před Tribunálem

148. Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.

149. Mám za to, že v projednávané věci může Soudní dvůr rozhodnout o první části prvního žalobního důvodu, který uplatnila společnost Xinyi před Tribunálem.

150. Jak totiž vyplývá z bodů 103 a 104 tohoto stanoviska, opatření, jimiž byly zavedeny dotčené daňové režimy uvedené v bodě 11 tohoto stanoviska, z nichž měla prospěch společnost Xinyi, přijala čínská vláda v rámci provádění různých pětiletých plánů.

151. Za těchto okolností mohla Komise právem předpokládat, že zkreslení vyplývající z těchto opatření byla „způsobena bývalým systémem netržního hospodářství“ ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. c) třetí odrážky základního nařízení.

152. Za těchto podmínek musí být první část prvního žalobního důvodu uplatněného společností Xinyi zamítnuta.

153. Naproti tomu Tribunál nepřezkoumal druhou část prvního žalobního důvodu ani druhý, třetí a čtvrtý žalobní důvod, jež uplatnila společnost Xinyi.

154. Vzhledem k tomu, že soudní řízení nedovoluje, aby bylo vydáno rozhodnutí týkající se této části a těchto důvodů, mám za to, že je vhodné vrátit projednávanou věc zpět Tribunálu, aby tuto část a tyto důvody přezkoumal spolu s argumenty uplatněnými na jejich podporu.

155. Za těchto podmínek je rovněž namístě, aby bylo o nákladech řízení rozhodnuto později.

VII. Závěry

156. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl takto:

- „1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 16. března 2016, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Komise (T-586/14, EU:T:2016:154), se zrušuje.
- 2) První část prvního důvodu žaloby, kterou podala k Tribunálu Evropské unie společnost Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, se zamítá.
- 3) Ve zbývajících částech se věc vrací Tribunálu Evropské unie.
- 4) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.“